

תתן לראשך זהר לנפש

לע"נ הצדקת תיתה בת מיא ע"ה הצדקת זוריה בת מיא ע"ה הצדקת רשילה בת מיא ע"ה

גיליון 198

פניני הפרשה

הרה"ג אבי סעדון שליט"א

בתל אביב סמוך לשקיעה, ובבית הכנסת היו רק שמונה אנשים. בלית ברירה רץ הרב אל המכולת הסמוכה ושמח לראות כיפה על ראשו של המוכר, רבי יהודי אולי תוכל להשלים מניין למנחה? מצטער אינך רואה שאני עסוק? **ניסה הרב לשכנעו שמדובר רק על 10 דקות, אך המוכר בשלו- הוא לא סוגר את החנות.** הרב נחרד לראות את החמה מתקרבת אל תוך האופק, החליט הרב על ניסיון האחרון, **אנא ממך יש לי יארצייט (אזכרה) היום, המוכר שמע כן מיד שינה את דעתו** וסגר את חנותו ומיהר אל בית הכנסת, אך כשהבחין שהרב אינו ניגש לומר קדיש משמע שכל הסיפור על היארצייט לא היה ולא נברא, כעס מאוד על הרב. הרב ניסה לפייסו והציע לו כסף תמורת הפסדו, קח 100 שקלים הציע הרב- לא, 200 שקלים לא, בשום סכום לא אמכור את המצווה שעשיתי, ענה אותו יהודי המוכר, חיך הרב ואמר, אין גבול לשכר שהקב"ה נותן, גם אם נראה לנו מצווה מועטת. לדוגמה עניית אמן אחת אין גבול לשכרה וזוכה לדברים הרבה, ומבטל מעליו ומעל משפחתו כל גזרות קשות ורעות, אמן כן יהי רצון.

נאחל לכולנו שנזכה לחשבון נפש אמיתי, להתקרב אל ה' באמת ובלב שלם, ולעשות תשובה שלימה מאהבה. כעת ברוך ה' כשנכתבנו ונחתמנו לחיים טובים ושלום! **ועתה פנינו מועדות מחיל אל חיל לחג הסוכות - חג האמונה, השמחה והאחדות, בו אנו זוכים לשבת בצילא דמהמנותא, בצל האמונה.** יהי רצון שנזכה כולנו לפיתקא טבא, לריבוי שפע רוחני וגשמי, לשמחה אמיתית, ללב פתוח לעבודת ה' באהבה. ובהזדמנות זו נברך לעורך המסור הרב נהוראי סעדון שליט"א בברכת שנה טובה וחג סוכות שמח **שבת שלום ומבורך!**

כוחה של אמונה

לכבודו... "סיפר האבא: "תראו איך הקב"ה מחזיר לעושי מצוותיו - **הגשתי לביטוח תביעה על תאונה קלה** שאירעה לי, וקיבלתי מהם עשרים וארבעה אלף שקלים במקום שנים עשר אלף שהייתי צריך לקבל. מיד נסענו למלון אחר, כשר למהדרין, באותו סכום שהקב"ה הכפיל לי בזכות הריקוד ובזכות המסירות שלי על חופשה בקדושה ובטהרה".

"קנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף" (לב יא)

פירש רשי 'נהגם ברחמים ובחמלה', כמו שהנשר שהוא רחמן על בניו ואינו נכנס לקינו פתאום עד שהוא מקשקש בין אילן ואילן, כך הוא הקב"ה בא ליתן לישראל את התורה לא נגלה להם מרוח אחת אלא מארבע רוחות ע"כ. **ויש מקשים והרי כל העופות מרחמים על בניהם** (פרט לעורב) **ומה המיוחד בנשר?** ותרץ שמצד אחד הנשר תקיף ומתנשא שהוא הרי מלך העופות, מצד שני כשנוגע לבניו הוא רק קנה - הוא מוכן להקריב עצמו עבורם. כך הקב"ה (כביכול) מצד אחד תקיף ונורא מצד שני אבא רחמן וארך אפיים.

נלמד מכאן גם לגבי יוה"כ שעברנו מצד אחד נורא ואיום, מצד שני יום של אהבה ורחמים עצומים, ולא זו בלבד אלא בשעה שהוא מוחל עוונותיהן של ישראל אינו מתעצב כלל אלא שמח שמחה גדולה. **הבה נתבונן** אם היינו מפקידים חסכוניותנו ביד סוחר שמבטיח לנו להביא רווחים נאים תוך שנה, ולתקופת סוף השנה מופיע הסוחר ובפנים נפולות הוא מודיע שכל הכספים ירדו לטמיון, הוא מבקש שנמחל לו והוא הוא מצטער, ולא זו בלבד אלא מבקש שנמשיך להשקיע אצלו. מי הפראייר שישמע לו?! באיזה כאב לב למחול?! **אבל בורא עולם אינו כן הוא אב הרחמן שמח שמחה גדולה ואומר, מה שהיה היה, מכאן ואילך חשבונא טבא- חשבון חדש.** ועוד יש להסביר לפי הרב ישמח ישראל "כנשר יעיר קינו..". ברוב רחמי השם יתברך אינו נכנס לקינו פתאום, היינו יום כיפור. אלא מקשקש בין אילן ואילן שהוא חודש אלול כדי שלא נבהל חס וחלילה ונבוא מוכנים ליום הקדוש יום הכיפורים. **ונסיים מה שסיפר הרב גלינסקי זצ"ל** שפעם נקלע לאחת מבתי הכנסיות בתל אביב היה זה שהרב הזדמנו לרחוב אלנבי

סיפר הרב חיים זאיד: משפחה יקרה יצאה לנופש באחד מבתי המלון ברחבי הארץ ושילמה שנים עשר אלף שקלים, אך לצערם הרב - כשהגיעו למלון ראו שהבריכה חשופה כולל וההכשר לא בדיוק... **מיד החליטו לעזוב את המקום למרות ההפסד של שנים עשר אלף השקלים,** שלא חזרו אליהם. הילדים רקדו עם ההורים: "ברוך הוא אלוקינו שבראנו

לעילוי נשמת **תיתה בת שמונה ע"ה ר' יששכר בן כמיסה ז"ל פלילה בת שלביה ע"ה רבקה בת רחל ע"ה. יהושע בן שפרה ז"ל**

שואלים ודורשים

ר' אוזיפה בן נותה, ר' שושן בן שלכיה.
ר' שמעון בן פרהה, ר' משה זקן בן פלילה

שאלה: גברת יעל שאלה את בעלה האם כדאי שתדליק את נרות החג בתוך הסוכה?

תשובה: לא מומלץ להדליק נרות בסוכה! בשנים האחרונות אירעו לא מעט אסונות כגון שריפת סוכות בגלל הנרות שהיו בסוכה, וחמירא סכנתא מאיסורא. ולכן ידליק את הנרות בבית ויקפיד שהנרות יהיו ארוכים כדי שכשיבוא לביתו יוכל לראותם. ואם מניח אותם בבית מנורה באופן שאין חשש לשריפה ידליקם בסוכה. (הרה"ג אופיר מלכא שליט"א)

"הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרִי פִי" (לב, א) הַסִּבִּיר רַבֵּינוּ הֵבֵן אִישׁ חַי זצ"ל: "הַשָּׁמַיִם" הֵם כִּינוֹי לַצַּדִּיקִים, וְאִילוּ "הָאָרֶץ" הֵיא כִּינוֹי לַאֲנָשִׁים הַחֹמְרִיִּים וְהַפְּשׁוּטִים. וּבַפְּסוּק זֶה רִמְזוּ לָנוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ כִּי כֹאשֶׁר פּוֹנִים בְּתוֹכָהּ לַאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים, צָרִיךְ לְדַבֵּר עִימָם בְּרוּךְ וּבְנוּעַם, וְלִכְן לִגְבִי הָאָרֶץ נֹאמַר: "אֲמַרִי פִי", שֶׁהֵם דִּיבּוּרִים רַכִּים וְנִעִימִים. וּמִכֵּאֵן נִלְמַד לִקַּח גְּדוּל וְלִימוּד עֲצוּם לַמִּצְוֹת הַחִינוּךְ, הַמוֹטֶלֶת בַּעֲיָקָר עַל הַהוֹרִים, שֶׁמְחַוְּבָתָם לְדַעַת שְׁעִלְיָהֶם לִנְהוּג בְּחוֹכְמָה רַבָּה וּבִתְבוּנָה יִתְרָה, וְלִהְשֵׁתֵדֶל בְּכָל מְאוּדָם לֹא לְהַכְבִּיד אֶת הָעוֹלָם עַל כֹּתֵפֵי יִלְדֵיהֶם. וְצָרִיכִים הֵם לְדַעַת שֶׁהַכּוֹל צָרִיךְ לְהִיעֲשׂוֹת בְּנִחָת וּבִמְתִּינּוּת, בְּאַהֲבָה וּבְחִינּוּךְ, כְּפִי כּוֹחַם שֶׁל הִילָדִים, כְּדֵי שִׁיכּוֹלוּ לִקְבֹּל וּלְסַפּוֹג אֶת הַדְּבָרִים כְּרֹאוּי..."

שאלה: אסף ומשה הסתפקו האם יש מעלה לבנות את הסוכה בעצמנו, או שאפשר לבנותה ע"י שליח?

תשובה: למחרת יום הכיפורים היה אדוני אבי עטרת ראשי זצ"ל בונה את הסוכה בשמחה ובהתלהבות. היה לו חבר טוב שהיה מעמיד לו את הדפנות, אך בהגיע זמן נתינת הסכך היה פוסק מלימודו ומסדרו בעצמו. ורגיל היה לומר בשם האחרונים שיש שתי מצוות שראוי לאדם לקיימן בעצמו, אף אם יש לו מבני ביתו שיטפלו בכך או שהוא אדם חשוב, והן ההכנות לשבת קודש והקמת הסוכה. מצוות אלו צריך האדם לעשות בעצמו ולא על ידי שליח, שהרי מצווה זו יותר מבשולוחו, והביא לכך ראיה מהתלמוד הבבלי והירושלמי. ומנהגו היה לקרוא את נוסח ה"לשם ייחוד" שכתב רבינו יוסף חיים זצ"ל בספרו "לשון חכמים" ולאומרו קודם הנחת הסכך. (הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א)

"הַצּוֹר תָּמִים פְּעָלוֹ" (לב, ד) אָמַר ה' בֶּעַל שֵׁם טוֹב' הַקָּדוֹשׁ לְתַלְמִידָיו (שְ�מוֹת, אוֹת ו'): אַחֲרֵי כָל הַהֲשָׁגוֹת שֶׁהִשְׁגַּתִּי לְמַעֲלָה בְּשׁוֹרְשֵׁי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, וְאַחֲרֵי כָל הַתַּעֲנוּג מֵהֲשָׁגוֹתַי מִנִּיחַ אֲנִי אֶת כָּל הַהֲשָׁגוֹת וּמַחְזִיק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה כְּמוֹ שֶׁל יֶלֶד קֶטָן". וְהוֹסִיף הַצַּדִּיק וְאָמַר: אֲוֹמְנָם נֹאמַר: "פָּתִי יֵאֱמִין לְכָל דְּבָר" (משלי יד, טו), אֲךָ נֹאמַר גַּם: "שֶׁמֶר פְּתָאִים ה'" (תהילים קטז, ו) לְלַמֶּדֶךְ שֶׁכָּל מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם ה' יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּמֵאֲמִין בּוֹ כְּפָתִי מִמֶּשׁ, לֵאלֹא שׁוֹם חוֹכְמוֹת ה' אֵינוֹ מְסִיר מִמֶּנּוּ אֶת שְׁמִירָתוֹ לְעוֹלָם. וְהַדְּבָר הַמַּחְזִיק אֶת הַיְּהוּדִי לִהְיוֹת דְּבוּק בַּה' יִתְבָּרֵךְ גַּם בְּשָׁעוֹת הַקְּשׁוֹת בִּיּוֹתֵר הוּא רַק אֲמוּנָתוֹ הַתַּמִּימָה וְהַפְּשׁוּטָה בְּקִבּוּלָהּ.

שאלה: ליאור הכניס כלים חד פעמיים לסוכה, שאל אותן שילה האם מותר להכניס לסוכה כלים אלו?

תשובה: מותר להביא לסוכה קערות וסכו"ם חד פעמיים, כיוון שגם בימות השנה רגילים להביאם לשולחן, ואין בכך בִּיזְיוֹן. וְכֵן מוֹתֵר לַחֲתוּךְ סֵלֶט בְּסוּכָה, שֶׁהָרִי גַם בִּימֹת הַשָּׁנָה רִגִּילִים לַחֲתוּךְ סֵלֶט עַל הַשּׁוֹלְחָן שֶׁבִּסְלוֹן. (הרה"ג אופיר מלכא שליט"א)

"הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרִי פִי" (לב, א) רַש"י הַקָּדוֹשׁ מִפְּרֹשׁ שְׁמֹשֶׁה רַבֵּינוּ קָרָא לְשִׁמְיִים וְלָאָרֶץ וְהַזְמִינָם לִהְיוֹת עֲדִים לְבְרִית שְׁכָרְתָּ ה' עִם יִשְׂרָאֵל, כִּךְ שֶׁאִם יִקְיִמוּ יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְוֹת ה' יִיטְנוּ לָהֶם הַשִּׁמְיִים וְהָאָרֶץ שְׁפַע וּבִרְכָּה, וְאִם לֹא יַעֲצְרוּ הַשִּׁמְיִים וְהָאָרֶץ מִלֵּתֵת אֶת יִבּוּלָם וְאֶת בְּרִכְתָּם לְיִשְׂרָאֵל. וְהַקְּשָׁה הַצַּדִּיק בֶּעַל הַסֵּפֶר "זֶרַע שִׁמְשׁוֹן": מִדּוּעַ הַזְמִין מֹשֶׁה רַבֵּינוּ דוּקָא אֶת הַשִּׁמְיִים וְאֶת הָאָרֶץ לִהְיוֹת עֲדִים עַל יִשְׂרָאֵל? וְהֲלֹא יִכּוֹל הִיא לְבַקֵּשׁ זֹאת מֵהַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ אוֹ מֵהֵם וְהַכּוֹכְבִּים, וְלִמָּה בִּיקֵשׁ זֹאת דוּקָא מֵהַשִּׁמְיִים וְהָאָרֶץ? וְהַשֵּׁיב הַצַּדִּיק: מֹשֶׁה רַבֵּינוּ פָּנָה דוּקָא לְשִׁמְיִים וְלָאָרֶץ לִהְיוֹת עֲדִים עַל יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁהַשִּׁמְיִים וְהָאָרֶץ הוֹזְכְּרוּ רֵאשׁוֹנִים בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁנֹּאמַר (בְּרֵאשִׁית א, א): "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹקִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", וְלִכְּנִיד אוֹתָם מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּבִיקֵשׁ דוּקָא מֵהֶם לִהְיוֹת עֲדִים עַל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא פָּנָה לְנִבְרָאִים אֲחֵרִים.

שו"ת מקור נאמן

מח רה"ר רבי מאיר מאתח זצ"ל

שאלה: אחרי שהחזן בדרך "לגמור את ההלל" בסוכות, האם הקהל צריכים לענות "אמן" ולסמוך על ברכתו ומיד להתחיל "הללויה", או שצריכים לחזור על הברכה, ואז יכולים לענות

אחדיו "ברוך הוא וברוך שמו"?

תשובה: אנו נוהגים לענות אחרי החזן ברוך הוא וברוך שמו ואמן ושוב לחזור על הברכה. וכך עדיף שכולם ידווחו לזמור ברכה זו שנאמרת רק י"ט פעמים בשנה.

שאלה: היכן עדיף להתפלל בחג הסוכות, בסוכה שבחצר בית הכנסת או שעדיף בבית הכנסת כרגיל?

תשובה: בבית הכנסת, כי שם ארון הקודש וס"ת, רק בשעת נטילת לולב יצאו ויברכו בסוכה. [וע"י בשו"ת בית נאמן ח"א חאו"ח סימן מ'].
ח"א חאו"ח סימן מ'.

אבני הבית!

הרבנית מרת שמחה צדקה ע"ה
אם רבי יהודה צדקה זצ"ל אחיינית הבן איש חי

"טרחת הרבנית על הקמת הסוכה"

גם לעת זקנתה הקפידה הרבנית שמחה צדקה על מצוות סוכה. כמה ימים לפני חג הסוכות, כשטרחת הרבנית על הקמת הסוכה, אמר לה אחד הנכדים:

"סבתא, לשווא את טורחת בהקמת סוכה ובישיבה

בה, הלוא נשים פטורות ממצוות סוכה!"

ביקשה הרבנית מנכדה שיביא לה מן המדף את ספר ההלכה "כף החיים" לר' יעקב סופר, ויפתח בהלכות סוכה, שם הראתה לו שאכן נשים פטורות ממצוות סוכה, אך אם הן מקיימות את המצווה, הרי הן עושות נחת רוח לאלוקים, ויש להן שכר גדול.

הוסיפה הרבנית צדקה והסבירה: "הסוכה היא צילא דהימנותא [=צל האמונה], והיא נועדה

להזכיר לנו את חסדי ה' לעם ישראל במדבר. וכי

אין זה נוגע גם לנו הנשים?!"

ילדודים

משפט חיוזק
ראש השנה דיבר
עם הלב, יום
כיפור עם הנשמה
- סוכות מדבר עם
כל הגוף.

שוטר: שב על הכיסא
אנחנו חוקרים אותך
עכשיו
עו"ד שלי: (בלחישה)
תכחיש הכל
אני: (בקול) זה בכלל לא
כיסא

כשאתה בבית מרקחת
והרוקח לא יודע מה השם
שלך: 'הלו שלשולים...'
הכדורים שלך'

שוטר: אתה מקבל
12 נקודות על
מהירות
אני: ומה אני אעשה
עם כל הנקודות
האלה?
שוטר: תקנה לך
אופניים

הכל אפשר
לבקש עם חיוך
חוץ מקיסם

שו"ת ביד הלשון!

האם מותר לדבר לשון הרע ברבים?

"אדם אחד" המספר "לשון הרע" על חברו "לאדם אחד" - עובר באסור לשון הרע.

"שני אנשים" שספרו "לשון הרע" על חברם "לאדם אחד" - עוונם גדול יותר.

טעם הדבר הוא:

משום שאנשים מאמינים יותר לדברים הנשמעים ברבים ויש בכך קבלת לשון הרע גדולה יותר.
"אדם אחד" המספר "לשון הרע" על חברו "לשני אנשים" ויותר - ככל שיתרבו האנשים ירבה עוון המספר.

טעם הדבר הוא משום:

א. כשיש כמה שומעים, מתגנה חברו יותר, מפני שמתפרסמת גנותו.

ב. מכשיל יותר אנשים באסור שמיעת לשון הרע.

(חפץ חיים הלכות לשון הרע כלל ב' סעיף א' ע"ש)

גדול מהחיים דרור הראל

וקראת לשבת

של השער ולסגור את פתח העיר בפני
הברברים הפולשים.

הברברים נתקלו בחומה בצורה ומחוזקת
היטב שלא התרשמה מניסיונות הפריצה
שלם. „הבה נמקד את המאמצים
בשער!” הורה מפקד הכוח הברברי
לחייליו. הם פרקו מעגלת משא שהביאו
איתם איל ברזל מצופה נחושת בעל מבט
חלול ואכזרי והרחיקו אותו מן השער
כדי לצבור תנופה. „בום!” ההתנגשות
הראשונה הרעידה את השער וגרמה
לצירים לחרוק באיום. „בום!” הנגיחה
השנייה הייתה חזקה יותר ואף גרמה

לחומה להמטיר עפר ואבנים קטנות.
„חייבים לעשות משהו!” מלמל מר שוויגל
מעמדת השמירה שלו. פתאום הבזיק
במוחו רעיון. הוא דילג במורד הסולם
שניים שניים ורץ אל עבר ביתו של פדריק.
„פדריק, אני מתנצל!” הוא התחנן קצר
נשימה, „לא הייתי צריך לדבר אליך ככה.
בבקשה מצא בליבך את המקום למחול
לי. יש לך הזדמנות להציל את כלנו!”

פדריק הרהר כמה רגעים ולבסוף חיך
וקם על רגליו: „אני מוכן, מה אני צריך
לעשות?” „לפגוע בכל מי שמנסה לנגוח את
השער” ענה לו מר שוויגל. הם רצו לכיוון
השער, ומר שוויגל הלביש את פדריק
בשריון והעלה אותו לחרך הצר שבמגדל
שמעל החומה. הברברים התכוונו לפגוע
בדלתות בפעם הרביעית, ואז החלו חיצוי
של פדריק לפגוע בהם במהירות והם נפלו
כזבובים. הם ניסו לירות לעברו חיצים
ללא הרף, אבל שום צלף לא הצליח לטווח
את החץ לתוך החרך הצר שממנו ירה
פדריק. לאחר כמה ניסיונות עקרים לנגוח
בשער הברזל, הברברים הבינו שאין להם
סיכוי לפרוץ את חומת בולימיה או את
השערים שלה ללא אבדות כבדות ודהרו
משם באכזבה. פדריק נהפך לגיבור העיר
החל מאותו היום, ובכל רחבי בולימיה
אף אחד לא קרא לו יותר, פדריק ה־שָׁמָן
כי אם, פדריק הגִבּוֹר...

האדיר רטט בזעם: „פדריק!!!” צווח
בקול גדול, „כדור פורח מעופף שכמוך,
לא יוצלח שלא מסוגל לראות את בהונות
רגליו!”

מר שוויגל שפך קיתונות של רותחין על
פדריק המסכן, מול כל עובדי הפרויקט
שצפו במחזה המביש. פדריק עמד שם,
כבש את פניו בקרקע וניסה להתכווץ כמה
שיותר, מה שלא הועיל במיוחד בהתחשב
בממדיו הגדולים. כאשר סיים מר שוויגל
את צעקותיו, נשא פדריק את רגליו וברח
משם כשהוא אדום כסלק, מבלי להביט
בפני אף אחד מהנוכחים שנעו על רגליהם
במבוכה גלויה.

פדריק לא התייצב בעבודה למחרת וגם
לא ביום שאחריו. למעשה פדריק לא יצא
מביתו מאז בגלל הקלון והבושה שהמיט
עליו אותו מנהל עבודה מנופח. חבריו
ניסו לעודד אותו ולדבר על לבו שישוב
לעבודתו, אך הוא סירב: „אני סתם לא
יוצלח”, אמר להם בעצב והמשיך לכרסם
דברי מאכל בעגמומיות.

באחד הימים שלאחר מכן נשמעה
האזעקה ברחבי בולימיה. הפעמונים
הדהדו בעוצמה ממגדלי השמירה והעיר
הייתה כמרקחה. „הברברים באים!”
נשמעו קריאות הבהלה, והתושבים
התרוצצו כדי לחפש מקום מחסה.
זאת הייתה השעה לבדוק את עמידות
החומה ואת חוזקה. מר שוויגל, עטוי
בקסדה בעלת חרכים צרים לעיניו, הורה
לחיילים להרים את שללאות הברזל

בריאת להכיר

כאבי בטן, שיפור העיכול והפחתת תחושת בחילה. יש
שנוהגים להכין ממנו חליטה עם דבש וג'ינג'ר – משקה חורפי
מחמם ובריא. בקליפתו העבה של האתרוג ישנם שמנים
אתריים ארומטיים בעלי תכונות אנטי-בקטריאליות ואנטי-
ויראליות. ברפואה המסורתית נהגו להשתמש באתרוג לטיפול
בבעיות עיכול, כאבי בטן, בחילות ואף מצבי רוח ירודים
בזווית הרוחנית: האתרוג גם מאחד מראה חיצוני מרשים עם
טעם – רמז ליהודי שגם מעשיו נאים וגם פנימיותו מלאה תורה
ומצוות. הוא שונה משאר המינים בכך שהוא גדל ומתפתח לאט,
דורש טיפוח, השקעה וסבלנות – כמו עבודת המידות והתשובה
חג סוכות שמח!

האתרוג - פרי של מצווה ובריאות

בין ארבעת המינים שאנו נוטלים בחג הסוכות, האתרוג
הוא המיוחד שבהם – לא רק בגלל יופיו והריח הנעים
שהוא מפיץ, אלא גם בזכות יתרונותיו הבריאותיים הרבים.
האתרוג שייך למשפחת ההדרים, ובדומה ללימון, הוא
עשיר בוויטמין C, המסייע לחיזוק מערכת החיסון,
מונע הצטננויות, ותורם לבריאות העור. בנוסף,
האתרוג מכיל נוגדי חמצון טבעיים שעוזרים להילחם
בדלקות, לשמור על כלי הדם ולתמוך בבריאות הלב.
ברפואה העממית, השתמשו באתרוג במשך דורות לריפוי